

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/11/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5414201790
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5414201790.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci navrhovateľa: Prima banka Slovensko a.s., so sídlom v Žiline, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti odporcovi: C. Y., nar. X.X.XXXX, bytom E. XXXX/X, K. T., v konaní o zaplatenie 2.835,68 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín, č. k. 6C/87/2014-92 zo dňa 15. októbra 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 3.051,53 eur s úrokom z omeškania, vo zvyšnej časti súd návrh zamietol, odporcovi uložil povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania. Určil neplatnosť zmluvnej podmienky.

Vyhovel návrhu navrhovateľa, pokiaľ sa ním domáhal zaplatenia zostatku istiny vo výške 2.835,68 eur, rovnako ako aj v prípade žiadaného úroku z úveru a tiež aj úroku z omeškania z omeškaných splátok. Okrem tejto sumy súd navrhovateľovi priznal úrok z úveru vo výške 17,9 % ročne z istiny úveru v sume 2.835,68 eur, a to od 25.04.2014 do zaplatenia, ako aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.043,33 eur (zo zostatku istiny a vyčísleného úroku z úveru), a to od 11.04.2014 do zaplatenia. V predmetnom konaní aj bez návrhu odporcu súd preskúmaval, či sa niektoré z uplatnených nárokov neopierajú o neprijateľné zmluvné podmienky a dospel k záveru, že tomu tak je pokiaľ ide o nároky z titulu poplatkov za upomienky (jednotlivý poplatok v sume 15,- eur) a poplatku za výzvu na predčasné splatenie úveru vo výške 30,- eur. Dospel k záveru, že zmluvná podmienka, na základe ktorej navrhovateľ odporcovi účtoval poplatky za upomienku vo výške 15,- eur (za jednu) a poplatok za výzvu na predčasné splatenie úveru 30,- eur, je neprijateľná s poukazom na ust. § 53 ods. 1 OZ, vo výroku rozsudku toto určenie vyjadril podľa § 153 ods. 4 OSP. V nadväznosti na to, súd návrh v časti uvedených poplatkov v celkovej sume 60,- eur zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 O.s.p. tak, že náhradu trov konania súd priznal v konaní prevažne úspešnému navrhovateľovi, ktorý bol neúspešný len v nepatnej časti. Priznané trovy konania predstavuje súdny poplatok zaplatený za návrh vo výške 170,- eur.

Proti rozsudku podal odvolanie odporca uvádzajúc, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

Navrhovateľ sa k podanému odvolaniu vyjadril, pričom ho žiadal odmietnuť, nakoľko odporca neuvádza žiadne právne, ani skutkové tvrdenia spochybňujúce opodstatnenosť uloženej povinnosti rozsudkom.

Odvolanie bolo podané aj zo strany navrhovateľa poukazujúc na skutočnosť, že súd nespochybnil oprávnenosť zaslanej upomienky a výzvy a ani skutočnosť, že upomienky a výzvy môžu byť spolplatnené, avšak výška poplatku musí byť adekvátne vynaloženým nákladom na ich vyhotovenie. Uvedené poplatky predstavujú náklady, ktoré navrhovateľovi vznikajú v súvislosti s vypracovaním a odoslaním upomienky, resp. výzvy. Prvostupňový súd sa opiera o rozhodnutie Vrchného krajinského súdu v Brandenburgu, pričom predmetné rozhodnutie je možné na daný prípad aplikovať z viacerých dôvodov. Nedostatočne zistil skutkový stav, v dôsledku čoho dospel k nesprávnym záverom. Navrhol, aby odvolací súd rozhodol tak, že rozsudok v časti výroku pod č. IV. zruší, konanie o neprijateľnosti zmluvnej podmienky zastaví a navrhovateľovi prizná náhradu trov konania.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. tento rozsudok podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (ust. § 219 ods. 2 O.s.p.), keďže ani zo strany odvolateľov neboli v priebehu odvolacieho konania tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal súd prvého stupňa v dôvodoch napadnutého rozhodnutia.

Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Okresný súd neporušil právo účastníkov konania na spravodlivý proces, nakoľko v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť, naopak okresný súd ich náležitým spôsobom v celom súhrne posúdil a aj náležite vyhodnotil. Prvostupňový súd je vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení napadnutého rozhodnutia koherentný a jeho argumenty podporujú príslušný záver. Rozhodnutie prvostupňového súdu je presvedčivé, premisy zvolené v rozhodnutí, rovnako ako aj závery, ku ktorým na základe týchto premis prvostupňový súd dospel, sú pre právnickú ale i laickú verejnosť prijateľné, racionálne a aj spravodlivé.

Nepochybne zmluva medzi účastníkmi, z ktorej navrhovateľ vyvodzuje svoj nárok uplatnený žalobou, je spotrebiteľskou zmluvou. Je nesporné, že navrhovateľ pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako dodávateľ s poukazom na predmet podnikania a odporca vystupoval ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 1, 3, 4 Občianskeho zákonníka). Zároveň v prejednávanej veci sa jedná o štandardný spotrebiteľský vzťah, v rámci ktorého neboli zmluvné ustanovenia individuálne dojednané. Základným znakom spotrebiteľských zmlúv, nadväzne i ochrany spotrebiteľa (garantovanej tak vnútroštátnym právom, ako i právom Európskej únie) je, že spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. To znamená, že nesmú obsahovať neprijateľné zmluvné podmienky. Neprijateľné podmienky sú v ust. § 53 ods. 4 OZ vymedzené len príkladmo, čo znamená, že sa nejedná o výpočet taxatívny a ako neprijateľnú podmienku možno vyhodnotiť i iné zmluvné dojednania. Odvolací súd zdôrazňuje, že neprijateľnou podmienkou môže byť nielen samotný obsah konkrétneho zmluvného dojednania spotrebiteľského záväzku, ale i spôsob jeho formálneho vyjadrenia, zahrňujúci nekalé praktiky dodávateľa v procese uzatvárania spotrebiteľskej zmluvy. Inými slovami, neprijateľnými sú i tie zmluvné podmienky, ktoré sú bezprostredným dôsledkom nekalej praktiky dodávateľa pri uzatváraní zmluvného vzťahu so spotrebiteľom. Neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné (§ 53 ods. 5 OZ). O takúto situáciu sa jedná i v prejednávanej veci.

Samotné určenie neplatnosti a jeho vyjadrenie vo výroku rozhodnutia nie je návrhovým konaním (žiadnym osobitným konaním) a súd pri ochrane spotrebiteľa prihliada na neprijateľnosť zmluvných podmienok z úradnej povinnosti. Aj v predmetnej veci takýto jeho postup zodpovedal ust. § 153 ods.

4 O.s.p.. Z uvedeného dôvodu nebolo možné vyhovieť navrhovateľovi, ktorý v odvolaní uviedol, že prvostupňový súd začal konanie o neprijateľnosti zmluvnej podmienky bez návrhu.

Odvolací súd sa stotožnil v celom rozsahu so záverom súdu prvého stupňa v časti posúdenia dojednaných poplatkov za upomienky a výzvu ako neprijateľnej zmluvnej podmienky. Poplatky neboli s odporcom dojednané individuálne v samotnej zmluve, ale sú upravené len v Sadzobníku poplatkov, ktorý však netvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Zasielanie upomienok a výzvy na zaplatenie nie je bankovou službou poskytovanou odporcovi, za ktorú by patrila banke odplata. Tieto poplatky predstavujú plnenie, ktorými sa odporcovi neposkytuje skutočné protiplnenie, poplatky za upomienky vyjadrujú finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané. Aj preto stotožňujúc sa s názorom prvostupňového súdu považoval odvolací súd výšku predmetných poplatkov za neprimerané nákladom, ktoré je reálne nutné vynaložiť. Aj keď navrhovateľ predložil prehľad nákladov, nebolo možné, vzhľadom na nízku náročnosť výzvy a upomienok (keďže tieto má navrhovateľ po formálnej stránke spracované a iba zmení a doplní potrebné údaje), stotožniť sa s jeho výpočtom uvedených nákladov.

O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. a nepriznal žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov odvolacieho konania, keďže ani navrhovateľ ani odporca nemali v odvolacom konaní úspech (odvolací súd nevyhovел ani odvolaniu navrhovateľa ani odvolaniu odporcu).

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.